

ДИРЕКТИВА 86/594/ЕИО НА СЪВЕТА

от 1 декември 1986 година

относно пренасянния по въздуха шум, отделян от домакинските уреди

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаването на Европейската икономическа общност, и по-специално член 100 от него,

като взе предвид предложението на Комисията⁽¹⁾,

като взе предвид становището на Европейския парламент⁽²⁾,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет⁽³⁾,

като има предвид, че в програмите за действие на Европейските общности от 1973 г.⁽⁴⁾ и 1977 г.⁽⁵⁾ в областта на околната среда се подчертава значението на проблема с шумовото замърсяване, и по-специално, необходимостта от предприемане на действия по отношение на източниците на шум;

като има предвид, че обществото следва да бъде постоянно информирано, по възможно най-разбираем начин, за нивото на шума, отделян от домакинските уреди; като има предвид, че точната, уместна и съпоставима информация може да го ориентира в избора на по-малко шумни домакински уреди; като има предвид, че в резултат от това, производителите ще бъдат принудени да вземат мерки за намаляване на шума, излъчван от произвежданите от тях домакински уреди;

като има предвид, че от практически съображения и за да се избегне многообразието от етикети върху домакинските уреди, информацията за нивото на шума трябва да се включи в етикета, предвиден в директивите за изпълнение, приети съгласно Директива 79/530/ЕИО на Съвета от 14 май 1979 г. за указване върху етикета на консумацията на енергия на домакинските уреди⁽⁶⁾, когато става дума за една и съща фамилия от домакински уреди;

като има предвид, че в настоящия случай, хармонизирането на законодателството трябва да се придържа към необходимите изисквания за измерване на пренасянния по въздуха шум, отделян от домакинските уреди, и да извършва проверки на обявеното ниво; като има предвид, че тези изисквания трябва да заменят националните изисквания в тази област;

⁽¹⁾ ОВ С 181, 19.7.1982 г., стр. 17 и ОВ № С 334, 10.12.1983 г., стр. 15.

⁽²⁾ ОВ С 277, 17.10.1983 г., стр. 166.

⁽³⁾ ОВ С 205, 9.8.1982 г., стр. 13.

⁽⁴⁾ ОВ С 112, 20.12.1973 г., стр. 3.

⁽⁵⁾ ОВ С 139, 13.6.1977 г., стр. 3.

⁽⁶⁾ ОВ L 145, 13.6.1979 г., стр. 1.

като има предвид, че настоящата директива определя само строго необходимите изисквания; като има предвид, че се презюмира, че тези изисквания са спазени доколкото се прилагат хармонизирани стандарти; като има предвид, че поради това е необходимо да се разполага с тези стандарти относно измерването и проверката на обявеното ниво на пренасяния по въздуха шум, отделян от домакинските уреди по време на работата им;

като има предвид, че Европейският комитет по стандартизация (CEN) (European Standardization Committee) и Европейският комитет по стандартизация в електротехниката (CENELEC) (European Electrotechnical Standardization Committee) са признатите компетентни органи за определяне и приемане на хармонизирани стандарти, по указание на Комисията, съгласно Директива 83/189/ЕИО на Съвета от 28 март 1983 г., определяща процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и разпоредби⁽⁷⁾ и при общите насоки за сътрудничество между Комисията и тези два органа, подписани на 13 ноември 1984 година;

като има предвид, че до приемането на хармонизирани стандарти, свободното разпространение на продуктите ще се регулира с приемането на продукти, отговарящи на националните стандарти и технически разпоредби, които се приемат, чрез прилагане на процедура за наблюдение и контрол, като отговарящи на изискванията на настоящата директива;

като има предвид, че Постоянният комитет, учреден съгласно член 5 от Директива 83/189/ЕИО е изцяло предназначен да осигурява контрола на съответствието с хармонизираните стандарти и националните стандарти и технически разпоредби,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

1. Настоящата директива включва разпоредби, отнасящи се до:

- общите принципи относно публикуването на информация за пренасяния по въздуха шум, отделян от домакинските уреди,
- методите за измерване, използвани за определяне на пренасяния по въздуха шум, отделян от домакинските уреди,
- мерките за наблюдение и контрол на нивото на пренасяния по въздуха шум, отделян от домакинските уреди.

2. Настоящата директива не се прилага за:

- уреди, апарати или машини, предназначени изключително за индустриални и професионални цели,

⁽⁷⁾ ОВ L 109, 26.4.1983 г., стр. 8.

- уреди, представляващи интегрална част от сгради или техните инсталации, като климатична, отоплителна и вентилационна апаратура (с изключение на домашни вентилатори, аспиратори на готварски печки и подвижни отоплителни уреди), нафтови горелки за парно отопление и помпи от водоснабдяването и канализацията,
- елементи на апарати, като мотори,
- електроакустични уреди.

Член 2

По смисъла на настоящата директива:

- а) „домакински уред” означава всяка машина, част от машина или инсталация, предназначена основно за използване в жилищата, включително изби, гаражи, и други прилежащи постройки, по-специално домакински уреди за поддръжка, почистване, приготвяне и съхранение на хранителни продукти, производство и разпространение на топлина и студ, климатизация, и други уреди, използвани за непрофесионални цели;
- б) „фамилия” от домакински уреди означава всички модели (или видове) различни домакински уреди, предназначени за една и съща цел и захранвани от един и същ основен енергиен източник. Обикновено, фамилията включва няколко модели (или вида);
- в) „серия” от домакински уреди означава всички домакински уреди, принадлежащи към един и същ модел (или вид), които притежават определени характеристики и са произведени от един и същ производител;
- г) „партида” от домакински уреди означава определено количество от дадена серия, произведено при еднакви условия;
- д) „пренасян по въздуха излъчен шум” означава А-претегленото ниво на звуковата мощност, LWA, на домакинския уред, изразено в децибели (dB) спрямо пренасяна по въздуха звукова мощност един пиковат (1 pW).

Член 3

1. Държавите-членки могат да изискват публикуването, за определени фамилии от уреди, на информация за пренасяния по въздуха шум, отделян от тези уреди.

Тази информация се предоставя от производителя, а, когато производителят е установен извън Общността, от вносителя, който се установен в Общността.

В този случай:

- а) нивото на шума от информационната процедура се определя съгласно условията, определени в член 6, параграф 1;
- б) информацията може да бъде проверявана на място въз основа на принципите, определени в член 6, параграф 2. Заинтересованата държава-членка може да предприеме всички уместни стъпки, за да осигурят съответствие на предоставената информация с изискванията на настоящата директива;

в) производителят или вносителят е отговорен за точността на предоставената информация.

2. Когато държавата-членка не изисква публикуването на информацията за пренасян по въздуха излъчен шум, производителят или вносителят може въпреки това да публикува тази информация, но букви а), б) и в) от алинея трета на параграф 1 продължават да се прилагат.

Член 4

В случаите, където по отношение на една и съща фамилия от уреди се предвижда етикетът да съдържа различни видове информация, като видове информация, предвидени по силата на отделна директива, приета съгласно Директива 79/530/ЕИО, информацията за пренасянния по въздуха излъчен шум се указва върху същия етикет.

Член 5

1. Държавите-членки не могат, на основания, свързани с информацията за пренасянния по въздуха шум, излъчен от тези уреди, да отказват, забраняват или ограничават продажбата на домакински уреди, когато информацията относно тези уреди е дадена съгласно изискванията на настоящата директива.
2. Без да се нарушават резултатите от проверките на място, които могат да се извършват след като домакинските уреди бъдат изложени за продажба, държавите-членки считат публикуването на информация за пренасянния по въздуха шум, отделян от тези уреди, като съответстващо на настоящата директива.

Член 6

1. а) Общият метод за тестване, използван за определяне на пренасянния по въздуха шум, отделян от домакинските уреди, трябва да бъде достатъчно точен, така че неточностите в измерването да не водят до стандартни отклонения, превишаващи 2 dB в случая на А-претеглени нива на звуковата мощност.

Стандартните отклонения, посочени в алинея 1, представляват събирателния ефект от всички причини за неточност в измерванията, с изключение на колебанията в нивото на шум на уреда между отделните тестове.

- б) Общият метод за тестване от буква а) се допълва, за всяка фамилия от уреди, с описание на мястото, монтажа, товара и работата на уредите в условията на тестване, за да се стимулира нормалната употреба и да се осигури съответна повторямост и възпроизводимост. За всяка фамилия от уреди трябва да се укаже стандартното отклонение по отношение на възпроизводимостта.
2. Статистическият метод, използван за проверка на обявеното ниво на шум на уредите от една партида, е измерване на мостри от отделни партии уреди с помощта на едностранни тестове.

Основните статистически параметри на статистическия метод от алинея 1 трябва да бъдат такива, че вероятността за приемане да бъде 95% , ако 6,5% от нивата на излъчения шум на партидата са по-високи от обявеното ниво. Размерът на проста или еквивалентна мостра трябва да бъде 3. Избраният статистически метод изисква използването на общо еталонно стандартно отклонение, равно на 3,5 dB.

Преди 1 януари 1991 г., Съветът, като действа по предложение на Комисията, определя нови размери на мострите и на еталонните стандартни отклонения за всяка фамилия домакински уреди.

Член 7

Държавите-членки вземат всички необходими мерки, за да гарантират, че производител или вносител, който не желае да изтегли дефектната партида от пазара, ще поправи незабавно информацията, ако контролът и проверката, извършени съгласно член 6, параграф 2 покажат, че нивото на пренасяния по въздуха шум, излъчен от партидата уреди, превишава обявеното ниво.

Член 8

1. Държавите-членки приемат, че показанието за пренасяния по въздуха шум, отделян от домакински уред, съответства на изискванията на настоящата директива и че държавите-членки са извършили проверките както следва, ако измерванията за определяне на нивото на пренасяния по въздуха шум и съответните проверки са извършени съгласно:

а) националните стандарти, включващи хармонизираните стандарти, позовавания на които са публикувани в *Официален вестник на Европейската общност*. Държавите-членки публикуват позоваванията за тези национални стандарти; или

б) националните стандарти и техническите разпоредби, предвидени в параграф 2, ако в областите, обхванати от тези национални стандарти и разпоредби, няма хармонизирани стандарти.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на своите национални стандарти и технически разпоредби, съгласно указаното в параграф 1, буква б), които по тяхно мнение отговарят на изискванията на член 6. Комисията незабавно изпраща тези текстове на останалите държави-членки. Съгласно процедурата, описана в член 9, параграф 2, тя уведомява държавите-членки за националните стандарти и техническите разпоредби, които счита, че отговарят на изискванията на член 6.

Държавите-членки организират отпечатването на указанията на тези национални стандарти и технически разпоредби. Комисията осигурява публикуването им и в *Официален вестник на Европейската общност*.

Член 9

1. Когато държава-членка или Комисията преценят, че хармонизираните стандарти, посочени в член 8, параграф 1, буква а), не отговарят напълно на

изискванията на член 6, съответната държава-членка или Комисията поставя въпроса пред Постоянния комитет, учреден с Директива 83/189/ЕИО, наричан тук по-долу „Комитетът”, като посочва основанията си за това. Комитетът дава спешно становището си по въпроса.

В светлината на становището на Комитета, Комисията уведомява държавите-членки дали въпросните стандарти трябва да се оттеглят от публикациите, предвидени в член 8, параграф 1, буква а).

2. По отношение на националните стандарти и технически разпоредби, посочени в член 8, параграф 2, Комитетът действа съгласно следната процедура:

а) представителят на Комисията представя на Комитета проект на мерките, които трябва да се вземат. Комитетът изказва становището си по проекта в срок, определен от председателя в зависимост от спешността на въпроса. Той взема решение с мнозинство от 54 гласа, като тежестта на гласовете на държавите-членки е определена в член 148, параграф 2 от Договора. Председателят не гласува.

б) Комисията приема предвидените мерки, ако те са в съответствие със становището на Комитета.

в) когато предвидените мерки не са в съгласие със становището на Комитета или когато липсва такова становище, Комисията незабавно представя на Съвета предложение относно мерките, които трябва да се вземат. Съветът взема решение с квалифицирано мнозинство.

г) ако Съветът не вземе решение в срок от три месеца от датата, на която въпросът е поставен за разглеждане от него, предложените мерки се приемат от Комисията.

Член 10

1. Държавите-членки вземат необходимите мерки за спазване на настоящата директива в срок от 36 месеца от уведомяването им за нея⁽¹⁾. Те незабавно уведомяват Комисията за това.
2. Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на основните разпоредби от националните си законодателства, които те приемат в приложното поле на настоящата директива.

Член 11

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 1 декември 1986 година.

За Съвета:
Председател
A. CLARK

⁽¹⁾ Държавите-членки са уведомени за настоящата директива на 4 декември 1986 година.